

Tietolaskeuma

Päivänä muutamana pääsi ulkomailta tapahtumaan se, mitä oli aina pelätty: suureen uutistomistoon tuli vuoto.

Aluksi kaikki näytti aivan viatomalta vahingolta. Nepalin paikallisvaaleista kertova pieni yksipalstainen otsikko sattui juuttumaan poikittain tietokoneen tulostuskanavaan, eikä kukaan kiinnittänyt siihen paljon huomiota.

Mutta salakavalasti tuo juuttuminen aiheuttikin ketjureaktion: syntyneestä raosta pääsi pian vuotamaan kaksipalstaisia uutisia, sitten kolmpalstaisia ja niin edelleen. Pian aukko oli syöpynyt niin isoksi, että koko tietokanta pääsi hohkaamaan taivahan tuuliin.

Kaikki tämä tapahtui yöllä ja viikonloppuna, joten tietosaaste pääsi leviämään jo kauas, ennenkuin pelastustoimet ehdittiin aloittaa. Utissäteilylle alttiiksi joutuneet lähiseudun ihmiset eristettiin ja kriittisiä tapauksia hoidettiin virallisilla tiedotteilla.

Sillä välin tietosaaste oli kuitenkin päässyt tuulten mukana kauas maailmalle. Siellä täällä huomattiin kaukokirjoittimissa poikkeuksellista aktiivisuutta, mutta kun tulos näytti laadultaan

tavanomaiselta uutispuuroilta, sitäkään ei heti osattu pitää vaarallisena.

Vasta kun tiedotuspilvi ehti Ruotsiin asti, annettiin hälytys. Aluksi ruotsalaiset hyppivät seinille normaaliin tapaansa, ja ilmoittivat maailmalle, että Ruotsin ilmatilassa on havaittu vieraita sukellusveneitä.

Aikansa taivaalle tuijoteltuaan he kumminkin päätyivät siihen, että kysymyksessä eivät olleetkaan vieraat sukellusveneet, vaan vieras tiedotuslaskeuma. Parissa päivässä siitä piirrettiin tietokoneella pitkänäinen näköiskuva, jonka perusteella saatiinkin pidätetyksi toistatuhatta täsmälleen samannäköistä toimittajaa.

Kukaan heistä ei kuitenkaan tunnustanut päästöä, joten heidät oli vapautettava ja ryhdyttävä muihin varotoimiin. Sekä Ruotsissa että Keski-Euroopassa kiellettiin lehtien luku ja alle kouluikäisiä ei päästetty televisioiden ääreen. Eri maissa perustettiin pikaisesti tietosuojia, joihin ihmiset saattoivat hakeutua piiloon uutisilta. Rambo ja muut amerikkalaiset peruuttivat Euroopan-matkojaan pelätessään tiedotustartuntaa.

Lopulta ainoastaan pieni ja

syrjäinen Suomi oli ainoa paikka Euroopassa, jonne paha tieto ei ollut päässyt leviämään. Täällä ei kukaan tienyt yksinkertaisesti mistään mitään. Ihmiset kuljeskelivat kaduilla paha aavistamatta, lukivat lehtiä ja kuuntelivat uutisia niinkuin aina ennenkin.

Kaikki olisi jatkunut ties kuinka pitkään, ellei olisi sattunut harmittavaa takaiskua, joka pilasi idyllin. Sisäministeri Kaisa Raatikainen sattui parturissa selailemaan pari kuukautta vanhaa ruotsalaista aikakauslehteä, jossa selostettiin laajasti tapahtunutta tiedotusonnettomuutta ja syytettiin suomalaisiakin saastumisesta. Väitteiden tueksi siteerattiin amerikkalaisia tiedotusasiiantuntijoita, joiden tiedotussatelliitit olivat havainneet, että Suomessa oli ainakin 8 000 ihmistä tukehtunut tietoon. Lisäksi useita kymmeniä tuhansia oli saanut tartunnan, jonka arveltiin myöhemmin aiheuttavan vakavia seurauksia, kuten tuskaa.

Siltä istumalta ministeri sai tiedotusvaurion: hän piti oitis tiedotustilaisuuden, jossa myönnettiin lähes kaikki. Valtava tietopilvi laskeutui Suomen kansan päälle, peitti auringon näkyvistä ja aiheutti laajoja vaurioita kaikkialla.